EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.10.2014
COM(2014) 667 final

2014/0309 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (kodifiering)

MOTIVERING

1. Inom ”Medborgarnas Europa” fäster kommissionen stor vikt vid att unionsrätten förenklas och förtydligas så att den blir mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ger dem nya möjligheter och tillfällen att utöva de särskilda rättigheter som de kan åberopa.

   Ett hinder för att uppnå detta mål är dock att ett stort antal bestämmelser som har ändrats flera gånger och ofta på ett väsentligt sätt finns spridda i såväl den ursprungliga rättsakten som i senare ändringsrättsakter. För att kunna fastställa vilka bestämmelser som gäller fordras därför att ett stort antal rättsakter kontrolleras och jämförs.

   Unionsrättens klarhet och överskådlighet är därför beroende av att ofta ändrade bestämmelser kodifieras.

2. Genom beslut av den 1 april 1987[1] gav kommissionen sina avdelningar i uppdrag att kodifiera rättsakter senast efter det att de ändrats för tionde gången. Den underströk samtidigt att detta är en minimiregel och att avdelningarna bör sträva efter att kodifiera de texter som de har ansvar för med ännu kortare mellanrum för att göra bestämmelserna klara och begripliga.

3. Detta bekräftades i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Edinburgh i december 1992[2], där också betydelsen av en kodifiering betonades, eftersom den garanterar förutsebarhet i fråga om vilken lag som är tillämplig vid en viss tidpunkt i en viss fråga.

   Kodifieringen ska genomföras i enlighet med det normala förfarandet för antagande av unionens rättsakter.

   Eftersom rättsakterna inte får ändras i sak vid en kodifiering har Europaparlamentet, rådet och kommissionen i ett interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 enats om en påskyndad arbetsmetod i syfte att snabbt kunna anta kodifierade rättsakter.

4. Detta förslag avser en kodifiering av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen[3]. Den nya förordningen ersätter de olika rättsakter som omfattas av kodifieringen[4]. Förslaget följer de kodifierade texterna vad beträffar innehållet i sak och begränsar sig därmed till att föra samman texterna, vilket innebär att de ändringar som krävs till följd av kodifieringen endast är av formell karaktär.

5. Detta förslag till kodifiering har utarbetats på grundval av en föregående konsolidering på 22 officiella språk av förordning (EG) nr 1225/2009 och dess ändringsrättsakter, som genomförts av Europeiska unionens publikationsbyrå med hjälp av ett databehandlingssystem. I de fall artiklarna har numrerats om framgår förhållandet mellan de gamla och nya artikelnumren av en tabell i bilaga II till den kodifierade förordningen.

---

1 KOM(87) 868 PV.
2 Se bilaga 3 till del A i slutsatserna.
3 Förslaget finns infört i lagstiftningsprogrammet för 2014.
4 Se bilaga I till detta förslag.

↓ 1225/2009 (anpassad)

2014/0309 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ⌦ unionen ⌫ (kodifiering)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av ⌦ fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ⌫, särskilt artikel ⌦ 207.2 ⌫,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[5],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet,

och av följande skäl:

↓ 1225/2009 skäl 1 (anpassad)

(1) Rådets förordning (EG) nr ⌦ 1225/2009[6] ⌫ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter[7]. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

↓ 1225/2009 skäl 3 (anpassad)

(2) Avtalet om genomförande av artikel VI i 1994 års Allmänna tull- och handelsavtal (*1994 års antidumpningsavtal*), innehåller detaljerade regler som särskilt avser beräkningen av dumpningens omfattning, förfaranden för att inleda och genomföra undersökningen, inbegripet fastställande och behandling av faktiska uppgifter, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av antidumpningstullar, antidumpningsåtgärdernas varaktighet och översyn av antidumpningsåtgärder samt offentliggörande av uppgifter om antidumpningsundersökningar.

(3) För att säkerställa en ⌦ korrekt ⌫ och öppen tillämpning av reglerna i ⌦ 1994 års antidumpningsavtal, ⌫ bör ⌦ det avtalets ordalydelse ⌫ i möjligaste mån ⌦ återspeglas i ⌫ unionens lagstiftning.

5 EUT C […], […], s. […].

6 Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).

7 Se bilaga I.

↓ 1225/2009 skäl 4 (anpassad)
→1 Rättelse, EUT L 7, 12.1.2010, s. 22

(4) För att upprätthålla jämvikten mellan de rättigheter och förpliktelser →1 som fastställs i ⌦ Allmänna tull- och handelsavtalet (*GATT*), ⌫ ← är det vid tillämpningen av ⌦ 1994 års antidumpningsavtal ⌫ av väsentlig betydelse att ⌦ unionen ⌫ tar hänsyn till hur ⌦ dessa regler ⌫ tolkas av ⌦ unionens ⌫ viktigaste handelspartner.

↓ 1225/2009 skäl 5 (anpassad)

(5) Det är ⌦ lämpligt ⌫ att ⌦ ha ⌫ tydliga och detaljerade regler för beräkning av normalvärdet. I synnerhet bör ett sådant värde i samtliga fall fastställas på grundval av representativa försäljningar vid normal handel i exportlandet. Det bör ges vägledning i när parter kan anses förbundna med varandra när det gäller att fastställa om dumpning förekommer. Det är tillrådligt att fastställa de förhållanden under vilka försäljning på hemmamarknaden kan anses ske med förlust och kan lämnas utan avseende och under vilka den återstående försäljningen, det konstruerade normalvärdet eller försäljningen till tredjeland istället får användas. Det är också korrekt att föreskriva en lämplig kostnadsfördelning, även i inledningsskeden, och att tillhandahålla riktlinjer för vad som ska avses med ”inledningsskede” och omfattningen av och metoden för fördelningen. När normalvärdet konstrueras är det också nödvändigt att ange den metod som ska tillämpas för att bestämma storleken på beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader samt den vinstmarginal som bör inräknas i värdet.

↓ 1225/2009 skäl 6

(6) När normalvärdet fastställs för länder utan marknadsekonomi, bör regler fastställas för val av ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi som ska användas för detta ändamål och, om det inte är möjligt att hitta ett lämpligt tredjeland, att föreskriva att normalvärdet får fastställas på någon annan godtagbar grund.

↓ 1225/2009 skäl 7 (anpassad)

(7) Det är tillrådligt att definiera exportpriset och att ange de justeringar som ⌦ bör ⌫ göras i de fall det bedöms vara nödvändigt att rekonstruera detta pris på grundval av det första priset på den öppna marknaden.

↓ 1225/2009 skäl 8 (anpassad)

(8) För att säkerställa en rättvis jämförelse mellan exportpris och normalvärde är det tillrådligt att förteckna de faktorer som kan påverka priserna och deras jämförbarhet samt att ⌦ ha ⌫ särskilda regler för när och hur justeringarna bör göras, inbegripet det faktum att dubbla justeringar bör undvikas. Det är också nödvändigt att föreskriva att jämförelser får göras på grundval av genomsnittspriser även om enskilda exportpriser får jämföras med ett genomsnittligt normalvärde om dessa priser varierar mellan kunder, regioner eller tidsperioder.

↓ 1225/2009 skäl 9 (anpassad)

(9) Det är lämpligt att föreskriva tydliga och detaljerade riktlinjer för bedömningen av de faktorer som kan vara av betydelse vid fastställandet av huruvida den dumpade importen har vållat väsentlig skada eller hotar att vålla skada. Vid fastställandet av att den berörda importens volym och prisnivå har vållat ⌦ unionsindustrin ⌫ skada bör effekten av andra faktorer också uppmärksammas, särskilt de rådande marknadsvillkoren i ⌦ unionen ⌫.

↓ 1225/2009 skäl 7 (anpassad)

(10) Det är lämpligt att definiera begreppet ⌦ ”unionsindustri” ⌫ och att föreskriva att parter som är förbundna med exportörer kan uteslutas från denna industri samt att definiera begreppet ”stå i ekonomisk intressegemenskap med”. Det är också nödvändigt att föreskriva om antidumpningsåtgärder som vidtas till förmån för producenterna i en region i ⌦ unionen ⌫, och att ange riktlinjer för hur en sådan region ska definieras.

↓ 1225/2009 skäl 11 (anpassad)

(11) Det är nödvändigt att ⌦ föreskriva ⌫ vem som kan inge ett klagomål om antidumpning, inbegripet i vilken omfattning det bör stödjas av ⌦ unionsindustrin, ⌫ samt vilka uppgifter om dumpning, skada och orsakssamband ett sådant klagomål bör innehålla. Det är också tillrådligt att närmare ange förfaranden för hur klagomål ska avvisas eller hur förfaranden ska inledas.

↓ 1225/2009 skäl 12 (anpassad)

(12) Det är nödvändigt att ⌦ precisera ⌫ på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också ⌦ lämpligt ⌫ att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, framföra sina synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka en berörd part får ta del av och yttra sig om de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta vid inhämtandet av uppgifter.

↓ 1225/2009 skäl 13 (anpassad)

(13) Det är nödvändigt att ⌦ föreskriva ⌫ på vilka villkor preliminära tullar får införas, inbegripet villkoret att de inte får införas tidigare än 60 dagar eller senare än nio månader efter det att ett förfarande har inletts. Av administrativa skäl är det också nödvändigt att fastställa att sådana tullar i samtliga fall får införas av kommissionen, antingen direkt för en niomånadersperiod eller i två etapper om sex respektive tre månader.

↓ 1225/2009 skäl 14 (anpassad)

(14) Det är nödvändigt att närmare ange förfaranden för godtagande av åtaganden som undanröjer dumpning och skada i stället för att införa preliminära eller slutgiltiga tullar. Det är även lämpligt att ⌦ ange ⌫ konsekvenserna av överträdelse av eller återtagande av ett åtagande och att fastställa att preliminära tullar kan införas vid misstanke om överträdelse eller när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att komplettera undersökningsresultatet. Vid godtagandet av ett åtagande bör det tillses att det föreslagna åtagandet och dess genomförande inte medför någon konkurrensbegränsning.

↓ 1225/2009 skäl 15 (anpassad)

(15) Det är nödvändigt att föreskriva att ett förfarande normalt, oberoende av om slutgiltiga åtgärder vidtas eller ej, ska avslutas inom tolv månader och under inga omständigheter senare än 15 månader efter det att undersökningen inleddes.

(16) En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om dumpningen är minimal eller skadan är försumbar, och de begreppen bör definieras. Om åtgärder ska vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen ska avslutas och att ⌦ föreskriva ⌫ att åtgärderna bör ligga på en nivå som understiger dumpningsmarginalen om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att avhjälpa skadan. Om stickprov ska tas är det nödvändigt att närmare fastställa en metod för beräkning av åtgärdsnivån.

↓ 1225/2009 skäl 16

(17) Det är nödvändigt att föreskriva ett retroaktivt uttag av provisoriska tullar om detta bedöms vara lämpligt och att närmare ange de omständigheter som kan leda till att tullar tillämpas retroaktivt för att undvika att verkan av de slutgiltiga åtgärder som ska tillämpas undergrävs. Det är även nödvändigt att föreskriva att tull kan tas ut retroaktivt vid brott mot eller återtagande av åtaganden.

↓ 1225/2009 skäl 17 (anpassad)

(18) Det är nödvändigt att föreskriva att åtgärderna ska upphöra att gälla efter fem år om det inte genom en översyn framkommer att de bör upprätthållas. När det lämnats tillräckliga bevis för att omständigheterna har förändrats är det även nödvändigt att bereda möjlighet för interimsöversyn eller undersökningar för att bestämma huruvida återbetalning av antidumpningstullar är berättigad. Det bör även ⌦ föreskrivas ⌫ att vid varje ny beräkning av dumpningen, som kräver en rekonstruktion av exportpriser, tullar inte ska behandlas som en kostnad som uppkommit mellan import och återförsäljning om tullen i fråga återspeglas i priset på de produkter som är föremål för åtgärder i ⌦ unionen ⌫.

↓ 1225/2009 skäl 18 (anpassad)

(19) Det är nödvändigt att särskilt föreskriva att en omvärdering av exportpriser och dumpningsmarginaler ska göras i de fall då tullen absorberas av exportören genom någon form av kompensationsarrangemang och åtgärderna inte återspeglas i priset på de produkter som är föremål för åtgärder i ⌦ unionen ⌫.

↓ 1225/2009 skäl 19 (anpassad)
→1 Rättelse, EUT L 7, 12.1.2010, s. 22

(20) 1994 års antidumpningsavtal innehåller inga bestämmelser om kringgående av antidumpningsåtgärder, även om det i ett särskilt ministerbeslut inom GATT ⌦ konstaterats ⌫ att kringgående utgör ett problem vilket hänskjutits till GATT:s antidumpningskommitté för avgörande. Eftersom de multilaterala förhandlingarna hittills inte har lett till några resultat och i avvaktan på resultatet av →1 att frågan hänskjutits till Världshandelsorganisationens (WTO) antidumpningskommitté ← ⌦ bör det i unionslagstiftningen finnas ⌫ bestämmelser för att reglera sådana tillvägagångssätt, inbegripet enkel ihopsättning av varor inom ⌦ unionen ⌫ eller i tredjeland, vars huvudsakliga syfte är att kringgå antidumpningsåtgärder.

↓ 1225/2009 skäl 20 (anpassad)
→1 Rättelse, EUT L 7, 12.1.2010, s. 22

(21) Det är också ⌦ lämpligt ⌫ att klargöra vilka bruk som utgör kringgående av gällande åtgärder. Kringgående kan ske antingen inom eller utanför ⌦ unionen ⌫. Följaktligen bör det föreskrivas att den befrielse från de utvidgade tullarna →1 som får beviljas importörer i enlighet med denna förordning även ska kunna beviljas exportörer ← när tullar utvidgas i syfte att motverka sådant kringgående som sker utanför ⌦ unionen ⌫.

↓ 1225/2009 skäl 21

(22) Det är tillrådligt att tillåta att antidumpningsåtgärderna tillfälligt upphör att gälla om det inträder sådana tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligtvis inte är ändamålsenliga.

↓ 1225/2009 skäl 22 (anpassad)

(23) Det är nödvändigt att föreskriva att import som är föremål för en undersökning kan bli föremål för registrering vid importtillfället för att åtgärder mot denna import ska kunna vidtas i efterhand.

↓ 1225/2009 skäl 23

(24) För att säkerställa att åtgärderna genomförs korrekt är det nödvändigt att medlemsstaterna övervakar och till kommissionen rapporterar om importen av de produkter som är föremål för undersökning eller för åtgärder samt de tullbelopp som har uttagits i enlighet med denna förordning.

↓ 1225/2009 skäl 26 (anpassad)

(25) Det är tillrådligt att föreskriva kontrollbesök för att kontrollera de uppgifter som lämnats om dumpning och skada. Dessa besök bör dock ske på villkor att korrekt besvarade frågeformulär har mottagits.

↓ 1225/2009 skäl 27

(26) För att undersökningarna ska kunna slutföras inom utsatta tidsfrister är det väsentligt att det tas stickprov om antalet parter eller transaktioner är stort.

↓ 1225/2009 skäl 28 (anpassad)

(27) När parter inte samarbetar på ett tillfredsställande sätt är det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter kan användas för att ⌦ utreda ⌫ de faktiska omständigheterna och att dessa uppgifter kan vara mindre gynnsamma för parterna än om de hade samarbetat.

↓ 1225/2009 skäl 29 (anpassad)

(28) Bestämmelser bör ⌦ finnas ⌫ om behandling av konfidentiella uppgifter så att affärshemligheter inte röjs.

↓ 1225/2009 skäl 30 (anpassad)

(29) Det är väsentligt att föreskriva att de parter som uppfyller villkoren för detta ska få ta del av de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett korrekt sätt och att detta med ⌦ beaktande av ⌫ beslutsgången i ⌦ unionen ⌫ ska ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för dem att bevaka sina intressen.

↓ 1225/2009 skäl 31 (anpassad)

(30) Det är lämpligt att föreskriva ett förvaltningssystem genom vilket argument kan framföras för huruvida åtgärder ligger i ⌦ unionens ⌫ intresse, inbegripet konsumenternas intresse, och att fastställa tidsfrister inom vilka sådana uppgifter ska lämnas samt de berörda parternas rätt att få ta del av uppgifter.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22 (anpassad)

(31) För genomförandet av denna förordning ⌦ krävs det ⌫ enhetliga villkor för antagande av provisoriska och slutgiltiga tullar och för avslutande av en undersökning utan åtgärder. Dessa åtgärder bör antas av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[8].

(32) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av provisoriska åtgärder med hänsyn till dessa åtgärders effekter och deras logiska placering i tiden i förhållande till antagandet av slutgiltiga åtgärder. Det bör också användas för godtagande av åtaganden, inledande eller uteblivet inledande av översyn vid giltighetstidens utgång, tillfälligt upphävande av åtgärder, utvidgning av det tillfälliga upphävandet av åtgärder och återinförande av åtgärder, med hänsyn till dessa åtgärders effekter jämfört med de slutgiltiga ⌦ åtgärdernas effekter ⌫. Om ett dröjsmål med att införa åtgärder skulle

[8] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

orsaka skada som är svår att avhjälpa, måste kommissionen ges befogenhet att anta provisoriska åtgärder med omedelbar verkan.

↓ 1225/2009 (anpassad) →1 Rättelse, EUT L 7, 12.1.2010, s. 22 →2 1168/2012 artikel 1.1 a →3 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.1

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Principer

1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom ⌦ unionen ⌫ vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

3. Exportlandet ska normalt vara ursprungslandet. Ett mellanliggande land kan emellertid betraktas som exportland, utom när produkterna exempelvis endast omlastas i det landet, när de inte har tillverkats där eller när det inte finns något jämförbart pris för produkterna i det landet.

4. Vid tillämpningen av denna förordning avses med ”likadan produkt” en produkt som är identisk med, dvs. i alla avseenden likadan som, produkten i fråga, eller, om en sådan produkt inte finns, en annan produkt som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om den inte i alla avseenden är likadan.

Artikel 2

Fastställande av dumpning

A. NORMALVÄRDE

1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

Priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

I syfte att bestämma om två parter är förbundna med varandra får hänsyn tas till definitionen av närstående parter i artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93[9].

---

[9] Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till ⌦ unionen ⌫ av produkten i fråga. Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är representativa.

En särskild marknadssituation för den berörda produkten kan anses förekomma på det sätt som avses i första stycket bl.a. när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer.

4. Försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredjeland till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader får på grund av priset anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet förbigås endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Om de priser som vid tidpunkten för försäljningen ligger under kostnaderna är högre än de vägda genomsnittliga kostnaderna för undersökningsperioden, ska sådana priser anses innebära att kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Med ”en längre period” förstås normalt ett år, men under inga omständigheter mindre än sex månader, och försäljning som ligger under kostnaderna per enhet ska anses ha skett i betydande omfattning inom en sådan period när det fastställs att det vägda genomsnittliga försäljningspriset är lägre än den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet, eller om omfattningen av försäljning till priser under kostnaden per enhet motsvarar minst 20 % av den försäljningsvolym som utgör underlag för fastställande av normalvärdet.

5. Kostnaderna ska normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.

Bevis som framläggs för kostnadsfördelning ska beaktas, under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare. I avsaknad av en lämpligare metod ska kostnaderna i första hand fördelas på grundval av omsättningen. Kostnader ska på ett lämpligt sätt justeras för extraordinära kostnader som gynnar framtida och/eller pågående tillverkning om dessa inte redan återspeglas i kostnadsfördelningen enligt detta stycke.

Om kostnaderna för en del av perioden för kostnadstäckning påverkas av användningen av nya produktionsanläggningar vilka kräver ytterligare större investeringar och av lågt

kapacitetsutnyttjande, vilka faktorer är en följd av verksamhet i inledningsskedet som äger rum inom eller under en del av undersökningsperioden, ska de genomsnittliga kostnaderna för inledningsskedet vara de som enligt de nyss nämnda fördelningsreglerna tillämpas vid slutet av ett sådant skede och ska för perioden i fråga inbegripas på den nivå i de vägda genomsnittskostnader som avses i punkt 4 andra stycket. Inledningsskedets längd ska bestämmas i förhållande till den berörda producentens eller exportörens omständigheter, men ska inte vara längre än en lämplig inledande del av perioden för kostnadstäckning. Vid denna justering av kostnaderna under undersökningsperioden ska uppgifter som avser ett inledningsskede som sträcker sig utöver den perioden tas i beaktande under förutsättning att de överlämnats före kontrollbesöken och inom tre månader efter det att undersökningen inleddes.

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,

b) den berörda exportörens eller producentens faktiska kostnader för produktion och försäljning av produkter vid normal handel inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet,

c) någon annan rimlig metod, under förutsättning att det fastställda tillägget för vinst inte överstiger den vinst som andra exportörer eller producenter normalt får vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet.

7.a) I fråga om import från länder utan marknadsekonomi[10] ska normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet ⌦ unionen ⌫, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i ⌦ unionen ⌫ för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.

Ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi ska väljas ut på ett sätt som inte är oskäligt, varvid hänsyn ska tas till alla tillförlitliga uppgifter som är tillgängliga när valet görs. Hänsyn ska även tas till tidsfrister. När det är lämpligt ska ett tredjeland med marknadsekonomi, som är föremål för samma undersökning, användas.

Parterna i undersökningen ska snarast efter det att undersökningen inletts underrättas om vilket tredjeland med marknadsekonomi som kommer att användas och ska ges en frist om tio dagar för att framställa sina kommentarer.

b) I fråga om antidumpningsundersökningar rörande →1 import från Folkrepubliken Kina, Vietnam och Kazakstan och alla länder som inte är marknadsekonomier ← men som är medlemmar i WTO den dag då undersökningen inleds ska normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som omfattas av

[10] →1 Detta inbegriper Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Kirgizistan, Moldavien, Mongoliet, Nordkorea, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan och Vitryssland. ←

undersökningen och i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i led c visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten. Om så inte är fallet ska de regler som anges i led a tillämpas.

c) Ett krav enligt led b måste göras skriftligen och innehålla tillräcklig bevisning att tillverkarna är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, det vill säga om

– företagens beslut om priser, kostnader och insatsvaror, exempelvis vad gäller råmaterial, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar, fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende, och kostnader för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden,

– företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och som tillämpas för alla ändamål,

– företagens tillverkningskostnader och ekonomiska situation inte är föremål för betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, särskilt vad gäller avskrivning av tillgångar, andra nedskrivningar, byteshandel och betalning genom skuldavskrivning,

– de berörda företagen omfattas av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättssäkerhet och stabila villkor för företag, och

– valutaomräkning sker till marknadskurser.

Beslut om tillverkare uppfyller ovan nämnda kriterier ➔$_2$ ska vanligtvis fattas inom sju månader, men inte senare än inom åtta månader efter det att undersökningen har inletts ←, ➔$_3$ efter det att unionsindustrin ← har givits möjlighet att yttra sig. Detta beslut ska förbli gällande under hela undersökningen. ➔$_3$ Kommissionen ska, normalt inom 28 veckor efter det att undersökningen har inletts, underrätta medlemsstaterna om sin analys av krav enligt led b. ←

↓ 1168/2012 artikel 1.1 b

d) Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 17 ska ett beslut enligt leden b och c i den här punkten endast gälla de parter som ingår i undersökningen samt varje producent som beviljats individuell behandling enligt artikel 17.3.

↓ 1225/2009 (anpassad)

B. EXPORTPRIS

8. Exportpriset ska vara det pris som faktiskt betalas eller ska betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till ⌦ unionen ⌫.

9. I de fall då det inte finns något exportpris eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om

produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.

I dessa fall ska justeringar göras för alla omkostnader, inbegripet tullar och skatter som har tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid ⌦ unionens ⌫ gräns.

De poster som ska justeras ska inbegripa de som normalt belastar en importör men som betalas av en annan part inom eller utanför ⌦ unionen ⌫ och som förefaller vara förbunden med eller ha ingått ett kompensationsarrangemang med importören eller exportören; dessa poster inbegriper sedvanliga transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, tullar, eventuella antidumpningstullar och andra avgifter som ska betalas i importlandet vid import eller återförsäljning av varorna, samt en skälig marginal som ska täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

C. JÄMFÖRELSE

10. En rättvis jämförelse ska göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse ska göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara ska i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubblering ska undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled. Om de angivna villkoren är uppfyllda kan justeringar göras för följande faktorer:

a) *Fysiska egenskaper*

Justering ska göras för olikheter i den berörda produktens fysiska egenskaper. Justeringens belopp ska motsvara en skälig uppskattning av olikhetens marknadsvärde.

b) *Importavgifter och indirekta skatter*

Normalvärdet ska justeras med ett belopp som motsvarar alla importavgifter eller indirekta skatter som tas ut för den likadana produkten, och för material som fysiskt ingår i denna, när produkten är avsedd för förbrukning i exportlandet och beloppet inte tas ut eller återbetalas för den produkt som exporteras till ⌦ unionen ⌫.

c) *Rabatter, avdrag och kvantiteter*

Justering ska göras för olikheter i rabatter och avdrag, inbegripet sådana som lämnas för kvantitetsskillnader, om dessa är korrekt kvantifierade och direkt sammanhängande med försäljningen i fråga. Justering kan även göras för uppskjutna rabatter och avdrag om begäran om detta grundas på tidigare konsekvent praxis, inbegripet att de villkor uppfylls, som ställs för erhållande av rabatterna eller avdragen i fråga.

d) *Handelsled*

i) Justering för olika handelsled, inbegripet varje olikhet som kan uppstå vid OEM-försäljning (Original Equipment Manufacturer), ska beviljas när det i förhållande till distributionskedjan på de båda marknaderna kan visas att exportpriset, inbegripet ett konstruerat exportpris, avser ett annat handelsled än det som gäller för normalvärdet och olikheten har påverkat prisernas

jämförbarhet, vilket framgår av att det föreligger klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad. Justeringens storlek ska grundas på olikhetens marknadsvärde.

ii) En särskild justering får dock beviljas i fall som inte avses under led i när en existerande olikhet mellan olika handelsled inte kan kvantifieras beroende på avsaknad av relevanta led på exportländernas hemmamarknad eller när det visas att vissa funktioner har ett klart samband med andra handelsled än det som används för jämförelsen.

e) *Transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader*

Justering ska göras för olikheter i de kostnader som direkt sammanhänger med befordran av produkten i fråga från exportörens lokaler till en oberoende köpare, om dessa kostnader är inkluderade i försäljningspriserna. Dessa kostnader ska omfatta transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader.

f) *Förpackning*

Justering ska göras för olikheter i kostnader som är direkt sammanhängande med förpackning av produkten i fråga.

g) *Kredit*

Justering ska göras för olikheter i kostnaden för eventuella krediter som beviljats i samband med försäljningen i fråga under förutsättning att detta är en faktor som beaktats vid fastställandet av försäljningspriserna.

h) *Kostnader efter försäljningen*

Justering ska göras för olikheter i de direkta kostnaderna för ställande av säkerheter, garantier, tekniskt bistånd och service enligt lag och/eller försäljningsavtalet.

i) *Provisioner*

Justering ska göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga.

Begreppet ”provisioner” ska anses inbegripa handlarens pålägg för produkten eller den likadana produkten, om handlaren fyller liknande funktioner som en agent som arbetar på provisionsbasis.

j) *Valutaomräkning*

När prisjämförelser kräver valutaomräkning ska sådan omräkning grundas på den växelkurs som gällde på försäljningsdagen, utom i de fall när en försäljning av utländsk valuta på terminsmarknaderna är direkt knuten till exportförsäljningen, då kursen vid terminsförsäljningen i stället ska tillämpas. Normalt ska fakturadatum anses som försäljningsdag, men även dagen för köpekontrakt, köporder eller orderbekräftelse kan användas om de väsentliga försäljningsvillkoren bättre framgår av dessa. Fluktuationer i växelkurserna ska inte beaktas och exportörerna ska ges en frist på 60 dagar så att endast varaktiga förändringar av valutakurserna under undersökningsperioden återspeglas.

k) *Andra faktorer*

Justering får också göras för olikheter avseende andra faktorer som inte anges under a till j om det påvisas att de påverkar prisernas jämförbarhet på sätt som krävs enligt

denna punkt, särskilt att kunder permanent betalar olika priser på hemmamarknaden på grund av olikheterna avseende dessa faktorer.

D. DUMPNINGSMARGINAL

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse ska förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till ⌦ unionen ⌫, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till ⌦ unionen ⌫. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till ⌦ unionen ⌫ om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Denna punkt ska inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används.

12. Dumpningsmarginalen ska utgöras av det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset. Om dumpningsmarginalerna varierar kan en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal fastställas.

Artikel 3

Fastställande av skada

1. Enligt denna förordning ska, om inte annat anges, begreppet *skada* avse väsentlig skada för ⌦ unionsindustrin ⌫, risk för väsentlig skada för ⌦ unionsindustrin ⌫ eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet ska tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.

2. Fastställande av skada ska grundas på faktiska bevis och ska inbegripa en objektiv granskning av såväl

a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på ⌦ unionsmarknaden ⌫ för likadana produkter, som

b) denna imports inverkan på ⌦ unionsindustrin ⌫.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning ska det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i ⌦ unionen ⌫. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av ⌦ unionsindustrin ⌫, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

4. Om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, ska verkan av denna import slås samman endast om det fastställs att

a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar samt

b) det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och

konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana ⌦ unionsprodukten ⌫.

5. Granskningen av den dumpade importens inverkan på den berörda ⌦ unionsindustrin ⌫ ska innefatta en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från verkan av tidigare dumpning eller subventionering, storleken på den faktiska dumpningsmarginalen, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, avkastning på investeringar, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar ⌦ unionspriser ⌫, faktiska och möjliga negativa verkningar på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel. Denna uppräkning är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 ska det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning. Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på ⌦ unionsindustrin ⌫ som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar ⌦ unionsindustrin ⌫ ska även granskas för att säkerställa att den skada som vållas av dessa faktorer inte tillskrivs den dumpade importen enligt punkt 6. Faktorer som kan beaktas i detta sammanhang inbegriper omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredjeland och ⌦ unionsproducenter ⌫ och ⌦ unionsindustrins ⌫ tekniska utveckling, exportutveckling och produktivitet.

8. Verkan av den dumpade importen ska bedömas i förhållande till ⌦ unionsindustrins ⌫ produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter möjliggör att denna produktion särskiljs på grundval av kriterier sådana som produktionsprocessen, producenternas försäljning samt vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, ska verkningarna av den dumpade importen bedömas genom undersökning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan lämnas.

9. Fastställande av risk för väsentlig skada ska grundas på fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter. Den förändring i förhållanden som skulle kunna skapa en situation där dumpning skulle vålla skada måste klart kunna förutses och vara nära förestående.

Vid en prövning av om det finns risk för väsentlig skada ska bland annat följande faktorer beaktas:

a) En betydande ökningstakt för dumpad import till ⌦ unionsmarknaden ⌫ vilket tyder på att en starkt ökad import är sannolik.

b) Tillräcklig fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en omedelbart förestående betydande ökning av denna kapacitet som innebär sannolikhet för en starkt ökad dumpad export till ⌦ unionen ⌫, med hänsyn tagen till förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

c) Huruvida importen sker till priser som väsentligen skulle kunna sänka priser eller förhindra prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

d) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av de faktorer som anges ovan kan i sig vara avgörande men de undersökta faktorerna måste sammantagna leda till slutsatsen att ytterligare dumpad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att uppstå om inte skyddsåtgärder vidtas.

Artikel 4

Definition av ⌦ unionsindustri ⌫

1. Vid tillämpning av denna förordning ska begreppet ⌦ *unionsindustri* ⌫ avse alla producenter inom ⌦ unionen ⌫ vilka tillverkar den likadana produkten eller de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4, av ⌦ unionens ⌫ sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

a) När producenter är förbundna med exportörer eller importörer eller själva är importörer av den produkt som påstås vara dumpad, får begreppet ⌦ *unionsindustri* ⌫ begränsas till att avse övriga producenter.

b) I undantagsfall får ⌦ unionens ⌫ territorium med avseende på den aktuella produktionen indelas i två eller flera konkurrerande marknader och producenterna inom varje marknad får betraktas som en separat industri om

   i) producenterna inom en sådan marknad säljer hela eller nästan hela sin tillverkning av produkten i fråga på denna marknad, och

   ii) efterfrågan på denna marknad inte i väsentlig utsträckning tillgodoses av producenter av produkten i fråga som befinner sig på annat håll inom ⌦ unionen ⌫.

   Under sådana omständigheter kan skada anses föreligga även då en större del av den sammanlagda ⌦ unionsindustrin ⌫ inte vållats någon skada, under förutsättning att en koncentration av dumpad import till en sådan isolerad marknad föreligger och vidare under förutsättning att den dumpade importen vållar skada för de producenter som står för hela eller nästan hela produktionen inom en sådan marknad.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska producenter anses vara förbundna med en exportör eller importör endast om

a) en av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andre, eller

b) båda direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje part, eller

c) de tillsammans, direkt eller indirekt, kontrollerar en tredje part under förutsättning att det finns anledning att tro eller misstänka att detta förhållande är av sådan art att det gör att producenten i fråga agerar på ett annat sätt än producenter som inte är förbundna på detta sätt.

Vid tillämpning av denna punkt ska en part anses kontrollera den andre om den förre rättsligen eller praktiskt kan kontrollera eller begränsa den senares verksamhet.

3. När ⌦ unionsindustrin ⌫ har tolkats som avseende producenter inom en viss region ska exportörerna ges tillfälle att göra åtaganden för den berörda regionen enligt artikel 8. I sådana fall ska vid bedömningen av i vilken mån åtgärderna ligger i ⌦ unionens ⌫ intresse särskild

hänsyn tas till regionens intressen. Om ett fullgott åtagande inte görs omedelbart eller om de situationer som anges i artikel 8.9 och 8.10 är tillämpliga, får en provisorisk eller slutgiltig tull införas för ⌦ unionen ⌫ i dess helhet. I sådana fall kan tullarna, om detta är praktiskt genomförbart, begränsas till särskilda producenter eller exportörer.

4. Bestämmelserna i artikel 3.8 ska vara tillämpliga på denna artikel.

Artikel 5

Inledande av förfaranden

1. Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 6 ska en undersökning för att fastställa förekomst, grad och verkan av påstådd dumpning inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning utan juridisk status som företräder ⌦ unionsindustrin ⌫ framför ett skriftligt klagomål.

Klagomålet kan inges till kommissionen eller till en medlemsstat som ska vidarebefordra det till kommissionen. Kommissionen ska sända medlemsstaterna en kopia av varje klagomål den tar emot. Klagomålet ska anses ha givits in den första arbetsdagen efter det att klagomålet översänts till kommissionen med rekommenderat brev eller efter det att kommissionen utfärdat ett mottagningsbevis.

Om en medlemsstat utan att klagomål har ingivits har tillräckliga bevis för dumpning och för att denna har vållat ⌦ unionsindustrin ⌫ skada ska den omedelbart underrätta kommissionen om dessa bevis.

2. Ett klagomål enligt punkt 1 ska innehålla bevis för dumpning, skada och orsakssamband mellan den påstått dumpade importen och den påstådda skadan. Klagomålet ska innehålla sådana uppgifter som rimligen är tillgängliga för den klagande vad gäller följande:

a) Den klagandes identitet och en beskrivning av volymen och värdet av den klagandes tillverkning i ⌦ unionen ⌫ av den likadana produkten. Om ett skriftligt klagomål inges för ⌦ unionsindustrins ⌫ räkning ska klagomålet visa vilken industri som avses genom en förteckning över samtliga kända ⌦ unionsproducenter ⌫ av den likadana produkten (eller sammanslutningar av ⌦ unionsproducenter ⌫ av den likadana produkten), och det ska i mån av möjlighet innehålla uppgifter om hur stor del av volymen och värdet av ⌦ unionens ⌫ tillverkning av den likadana produkten som dessa producenter svarar för.

b) En fullständig beskrivning av den produkt som påstås vara dumpad, namnen på ursprungs- eller exportlandet eller -länderna, varje känd exportörs eller utländsk producents identitet samt en förteckning över kända importörer av produkten i fråga.

c) ⌦ Den ⌫ berörda produktens pris när den säljs för förbrukning på ursprungs- eller exportlandets eller -ländernas hemmamarknad (eller när så är lämpligt uppgifter om produktens pris vid försäljning från ursprungs- eller exportlandet eller -länderna till tredjeland eller uppgifter om produktens konstruerade värde) och uppgifter om exportpriserna eller när så är lämpligt de priser till vilket produkten första gången säljs vidare till en oberoende köpare i gemenskapen.

d) ⌦ Ändringar ⌫ i volymen av den påstått dumpade importen, verkningarna av denna import på priset för den likadana produkten på ⌦ unionsmarknaden ⌫ och följderna av denna import för ⌦ unionsindustrin ⌫, enligt vad som framgår av relevanta faktorer och förhållanden som är av betydelse för ⌦ unionsindustrins ⌫ tillstånd, t.ex. de som räknas upp i artikel 3.3 och 3.5.

3. Kommissionen ska i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos den bevisning som framläggs i klagomålet för att fastställa om den är tillräcklig för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning enligt punkt 1 ska endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad det bland ⌦ unionsproducenter ⌫ av likadan produkt finns stöd för eller motstånd mot klagomålet, fastställs att klagomålet är ingivet av ⌦ unionsindustrin ⌫ eller för dess räkning. Klagomålet ska anses vara ingivet av ⌦ unionsindustrin ⌫ eller för dess räkning om det stöds av ⌦ unionsproducenter ⌫ vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av ⌦ unionsindustrin ⌫ som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet. Undersökningen ska dock inte inledas om de ⌦ unionsproducenter ⌫ som uttryckligen stöder klagomålet tillsammans svarar för mindre än 25 % av ⌦ unionsindustrin ⌫ sammanlagda produktion av den likadana produkten.

5. Om ett beslut inte redan har fattats om att en undersökning ska inledas, ska myndigheterna undvika att offentliggöra det klagomål i vilket det begärs att en undersökning ska inledas. Efter det att ett väldokumenterat klagomål mottagits och innan åtgärder vidtas för inledande av en undersökning ska dock det berörda exportlandets regering underrättas.

🡻 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.2 (anpassad)

6. ⌦ Om kommissionen det på grund av särskilda omständigheter beslutar ⌫ att en undersökning ska inledas utan att ett skriftligt klagomål angående inledande av en sådan undersökning har mottagits från unionsindustrin eller för dess räkning, ska detta göras under förutsättning att tillräckliga bevis föreligger för dumpning, skada och orsakssamband enligt vad som anges i punkt 2. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har fastställt att det finns ett behov av att inleda en sådan undersökning.

🡻 1225/2009 (anpassad)

7. Bevisning om dumpning och skada ska prövas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning ska inledas eller inte. Ett klagomål ska avslås om bevisningen för dumpning eller skada är otillräcklig för att motivera att ärendet fortsätts. Förfaranden ska inte inledas mot länder vars import motsvarar en marknadsandel om mindre än 1 %, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3 % eller mer av ⌦ unionens ⌫ konsumtion.

8. Klagomålet får återkallas innan undersökningen har inletts och ska då inte anses ha ingivits.

🡻 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.2

9. Om det är uppenbart att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds, ska kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter den dag klagomålet ingavs och offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om tillräckliga bevis inte har lagts fram, ska klaganden informeras om detta inom 45 dagar efter det att klagomålet lämnades in till kommissionen. Kommissionen ska, normalt inom 21 dagar från den dag då den mottog klagomålet, tillhandahålla medlemsstaterna information om sin analys av klagomålet.

↓ 1225/2009 (anpassad)
→1 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.3

10. I tillkännagivandet om att ett förfarande inleds, ska meddelas att en undersökning har påbörjats, anges den produkt och de länder som berörs, ges en sammanfattning av de uppgifter som har tagits emot och föreskrivas att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen.

Vidare ska de tidsfrister anges inom vilka berörda parter ska ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter om dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet ska även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 6.5.

11. Kommissionen ska underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt exportlandets företrädare och de klagande om att förfarandet har inletts och ska, med hänsyn tagen till skyddet av konfidentiella uppgifter, tillställa de kända exportörerna och myndigheterna i exportlandet den fullständiga texten till det skriftliga klagomål som har mottagits enligt punkt 1 och på begäran även göra den tillgänglig för andra berörda parter. Om antalet berörda exportörer är mycket stort kan den fullständiga texten till klagomålet i stället tillställas endast myndigheterna i exportlandet eller den berörda handelsorganisationen.

12. En antidumpningsundersökning ska inte hindra tullklarering.

Artikel 6

Undersökningen

1. Efter det att förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inleda en undersökning på ⌦ unionsnivå ⌫. Denna undersökning ska omfatta såväl dumpning som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt.

För att säkerställa att undersökningsresultaten blir representativa ska en undersökningsperiod väljas som i fråga om dumpning normalt ska omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds.

Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska normalt inte beaktas.

2. Parter som får frågeformulär i en antidumpningsundersökning ska ges minst 30 dagar för att besvara dem. Tidsfristen för exportörerna ska räknas från och med den dag då de får frågeformuläret, vilket ska anses ha skett en vecka efter det att frågeformuläret sändes till exportörerna eller överlämnades till den behörige diplomatiske representanten för exportlandet. Med hänsyn till de tidsfrister som gäller för undersökningen kan en förlängning av trettiodagarsperioden beviljas under förutsättning att parten företer goda skäl härför, i form av särskilda omständigheter.

3. Kommissionen kan begära att medlemsstaterna lämnar uppgifter, och medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa en sådan begäran.

De ska sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som utförts.

Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat så begär ska kommissionen vidarebefordra dem till medlemsstaterna, under förutsättning att uppgifterna inte är konfidentiella, i vilket fall en icke-konfidentiell sammanfattning ska vidarebefordras.

4. Kommissionen kan anmoda en medlemsstat att utföra alla nödvändiga kontroller och inspektioner, särskilt hos importörer, handlare och ⌦ unionsproducenter, ⌫ samt att utföra undersökningar i tredjeland, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att regeringen i landet i fråga har blivit officiellt underrättad och inte gör några invändningar.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa sådana anmodanden från kommissionens sida.

Om kommissionen eller en medlemsstat så begär, ska tjänstemän från kommissionen bemyndigas att biträda medlemsstaters tjänstemän vid fullgörandet av deras åligganden.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 5.10 ska höras om de har lämnat en skriftlig begäran om detta inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och därvid visat att de är berörda parter som troligen kommer att beröras av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

6. På begäran ska de importörer, exportörer, företrädare för exportlandets regering och klagande som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, ges tillfälle att möta parter med motstridiga intressen så att motsatta uppfattningar och motargument kan framföras.

Därvid ska hänsyn tas till behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och till parternas intressen.

Ingen av parterna ska vara skyldig att närvara vid ett sådant möte, och underlåtenhet att närvara ska inte skada den berörda partens sak.

Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt ska beaktas av kommissionen om de därefter bekräftas skriftligen.

7. De klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer, användare och konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, samt företrädare för exportlandet, kan på skriftlig begäran få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i ⌦ unionen ⌫ eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 och att de används i undersökningen.

Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 18 ska i görligaste mån riktigheten undersökas i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas.

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 5.9 ska en undersökning om möjligt avslutas inom ett år. Sådana undersökningar ska under alla omständigheter avslutas inom 15 månader efter det att de inleddes i överensstämmelse med undersökningsresultaten enligt artikel 8 för åtaganden och enligt artikel 9 för slutgiltiga åtgärder.

Artikel 7

Provisoriska åtgärder

1. Provisoriska tullar kan införas om

a) förfaranden har inletts enligt artikel 5,

b) ett tillkännagivande av detta har gjorts och berörda parter har givits ➔$_1$ tillräcklig möjlighet ← att inkomma med uppgifter och att yttra sig enligt artikel 5.10,

c) det preliminärt har fastställts att dumpning och därav följande skada för ⌦ unionsindustrin ⌫ föreligger och

d) ⌦ unionens ⌫ intresse kräver att det görs ett ingripande för att förhindra denna skada.

De provisoriska tullarna ska införas tidigast 60 dagar och senast nio månader från den dag förfarandet inleddes.

2. Storleken på den provisoriska antidumpningstullen får inte överstiga den provisoriskt fastställda dumpningsmarginalen, men den bör vara lägre än denna marginal om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för ⌦ unionsindustrin ⌫.

3. Provisoriska tullar ska säkras genom en garanti, och övergången av de ifrågavarande produkterna till fri omsättning i ⌦ unionen ⌫ ska ske på villkor att en sådan garanti ställs.

🡻 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.3

4. Kommissionen ska vidta provisoriska åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 15.4.

🡻 1225/2009

5. Om en medlemsstat begär att kommissionen omedelbart ingriper och om villkoren i punkt 1 är uppfyllda, ska kommissionen inom högst fem arbetsdagar efter det att denna begäran har mottagits besluta om huruvida en provisorisk antidumpningstull ska införas.

🡻 1225/2009

6. Provisoriska tullar får införas för sex månader och får förlängas med ytterligare tre månader eller införas för nio månader. De får dock endast förlängas eller införas för en period om nio månader om exportörer som svarar för en väsentlig andel av den berörda handeln begär detta eller inte anför invändningar mot kommissionens meddelande om detta.

Artikel 8

Åtaganden

🡻 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.4 (anpassad)

1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att dumpning och skada föreligger, får kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 godta ett

tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser eller att upphöra med export till dumpade priser, om kommissionen är övertygad om att dumpningens skadliga verkan därigenom undanröjs.

I sådana fall ska, under den tid som åtagandena är i kraft, preliminära tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7.1 eller i förekommande fall slutgiltiga tullar som införts i enlighet med artikel 9.4 inte tillämpas på relevant import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som avses i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden, ⌦ i dess eventuellt ändrade lydelse ⌫.

Prishöjningar i enlighet med sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att undanröja dumpningsmarginalen, och de bör vara lägre än dumpningsmarginalen om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin.

🡻 1225/2009

2. Kommissionen kan föreslå åtaganden, men ingen exportör ska vara förpliktad att göra ett sådant åtagande. Det faktum att en exportör inte erbjuder sig att göra ett sådant åtagande eller inte godtar en uppmaning att göra det ska inte på något vis påverka bedömningen av ärendet.

Det kan dock komma att fastställas att risk för skada med större sannolikhet blir ett faktum om den dumpade importen fortsätter. Åtaganden ska inte begäras eller godtas från exportörer med mindre än att det preliminärt har fastställts att dumpning och därav följande skada föreligger.

Utom i undantagsfall får åtaganden inte erbjudas senare än vid slutet av den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 20.5.

3. Åtaganden som erbjudits behöver inte godtas om det är praktiskt svårt att tillämpa dem, till exempel om antalet faktiska eller möjliga exportörer är alltför stort eller av andra skäl, inbegripet skäl av allmänpolitisk karaktär. Den berörde exportören kan få ta del av de skäl som ligger till grund för förslaget att avslå erbjudandet om åtagande och ges tillfälle att yttra sig. Skälen för avslaget ska anges i det slutgiltiga beslutet.

4. De parter som erbjuder ett åtagande ska tillhandahålla en icke-konfidentiell version av åtagandet så att de parter som berörs av undersökningen kan få tillgång till det.

🡻 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.4

5. Om ett åtagande godtas, ska undersökningen avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3.

🡻 1225/2009

6. Om ett åtagande godtas ska undersökningen angående dumpning och skada normalt fullföljas. Om det i ett sådant fall fastställs att dumpning och skada inte förelegat, ska åtagandet automatiskt upphöra att gälla utom i de fall då ett sådant fastställande i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. I sådana fall kan det begäras att åtagandet bibehålls under en skälig tidsperiod.

I de fall det genom beslut fastställs att dumpning och skada föreligger, ska åtagandet fortsätta att gälla på de villkor som fastställts och i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

7. Kommissionen ska begära att varje exportör vars åtagande godtagits regelbundet lämnar uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls ska detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

8. Om åtaganden från vissa exportörer godtas medan en undersökning pågår ska de, vid tillämpning av artikel 11, anses börja gälla från och med den dag då undersökningen avslutas för exportlandet i fråga.

🡻 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.4

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, ska godtagandet av åtagandet återtas genom ett beslut av kommissionen eller en förordning från kommissionen beroende på vad som är lämpligt, och den preliminära tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7 eller den slutgiltiga tull som införts i enlighet med artikel 9.4 ska automatiskt tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören har getts tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören själv har återtagit sitt åtagande. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information när den har beslutat att återta ett åtagande.

🡻 1225/2009

Alla berörda parter eller medlemsstater får lämna uppgifter som innehåller tillräcklig bevisning för att ett åtagande brutits. Den påföljande bedömningen av huruvida åtagandet brutits eller inte ska normalt slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran ingivits.

Kommissionen får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter bistår vid övervakningen av åtaganden.

🡻 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.4

10. En preliminär tull kan införas i enlighet med artikel 7 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning att tro att ett åtagande har brutits eller vid överträdelse av eller återtagande av ett åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats.

🡻 1225/2009 (anpassad)

Artikel 9

Avslutande utan åtgärder samt införande av slutgiltiga tullar

1. Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot ⌦ unionens ⌫ intresse.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.5

2. Om skyddsåtgärder inte är nödvändiga, ska undersökningen eller förfarandet avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3.

↓ 1225/2009

3. För ett förfarande som inletts enligt artikel 5.9 ska skadan normalt anses vara försumbar när importen i fråga understiger de volymer som fastställs i artikel 5.7. Samma typ av förfarande ska omedelbart avslutas om det fastställs att dumpningsmarginalen uttryckt som procentandel av exportpriset understiger 2 %, under förutsättning att det endast är undersökningen som ska avslutas när marginalen understiger 2 % för enskilda exportörer och att dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och åter kan bli föremål för en översyn som genomförs för landet i fråga enligt artikel 11.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.5

4. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och unionens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 21, ska kommissionen införa en slutgiltig antidumpningstull i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3. Om preliminära tullar är i kraft, ska kommissionen inleda detta förfarande senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla.

Storleken på antidumpningstullen får inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen och bör vara lägre än den marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin.

↓ 765/2012 Art. 1

5. En antidumpningstull ska på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt som, oavsett var den kommer ifrån, konstaterats vara dumpad och vålla skada, utom på import från de leverantörer vars åtaganden enligt denna förordning har godtagits.

I förordningen om införande av antidumpningsåtgärder ska den tillämpliga tullsatsen för varje leverantör anges, eller, om detta inte är praktiskt genomförbart, för varje berört leverantörsland. Leverantörer som är juridiskt åtskilda från andra leverantörer eller som är juridiskt åtskilda från staten får trots det betraktas som en enda enhet när tullsatsen fastställs. Vid tillämpningen av detta stycke får hänsyn tas till faktorer som förekomsten av strukturella eller organisatoriska kopplingar mellan leverantörerna och staten eller mellan leverantörerna sinsemellan, statens kontroll eller väsentliga inflytande på prissättning och produktion eller leverantörslandets ekonomiska struktur.

↓ 1225/2009 (anpassad) →1 1168/2012 artikel 1.2 →2 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.6 →3 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.7

6. →1 Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 17, får varje antidumpningstull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har gett sig till känna enligt artikel 17, men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för parterna i stickprovet, oavsett om normalvärdet för dessa parter fastställs enligt artikel 2.1–2.6 eller artikel 2.7 a. ←

Vid tillämpningen av denna punkt ska kommissionen bortse från varje noll- och minimimarginal och från marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18.

Enskilda tullsatser ska tillämpas på import från exportörer eller producenter som enligt artikel 17 beviljats individuell behandling.

Artikel 10

Retroaktiv verkan

1. Provisoriska åtgärder och slutgiltiga antidumpningstullar ska tillämpas endast på produkter som övergår till fri omsättning efter det att ⌦ åtgärder ⌫ enligt artiklarna 7.1 respektive 9.4 trätt i kraft, om inte annat följer av de undantag som anges i denna förordning.

→2 2. Om en preliminär tull har tillämpats och det slutliga konstaterandet av de faktiska omständigheterna visar att dumpning och skada föreligger, ska kommissionen, oavsett om en slutgiltig antidumpningstull ska införas eller ej, besluta i vilken omfattning den preliminära tullen slutgiltigt ska tas ut. ← I detta sammanhang ska ”skada” innefatta varken en avsevärd försening vid etablerandet av en ⌦ unionsindustri ⌫ eller risk för väsentlig skada, utom i de fall där det konstateras att detta skulle ha lett till väsentlig skada om inte provisoriska åtgärder hade vidtagits. I alla övriga fall där sådan risk eller sådan försening föreligger, ska de provisoriska beloppen återställas, och slutgiltiga tullar får införas endast från och med den dag då det slutligen fastställs att risk för skada eller en avsevärd försening föreligger.

3. Om den slutgiltiga antidumpningstullen är högre än den provisoriska tullen, ska mellanskillnaden inte tas ut. Om den slutgiltiga tullen är lägre än den provisoriska tullen ska tullen beräknas på nytt. Om ett slutligt fastställande är negativt, ska den provisoriska tullen inte bekräftas.

4. Produkter som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig antidumpningstull under förutsättning att

a) importen har registrerats enligt artikel 14.5,

b) kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig,

c) det har konstaterats att produkten i fråga under en längre tid har dumpats, eller att importören var eller borde ha varit medveten om dumpningens omfattning och den påstådda eller konstaterade skadan, och

d) utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden ytterligare en betydande ökning av import äger rum vilken med hänsyn till tidpunkten, omfattningen och övriga omständigheter sannolikt kommer att allvarligt undergräva den positiva verkan av den slutgiltiga antidumpningstull som ska tillämpas.

5. Om åtaganden har brutits eller återtagits kan slutgiltiga tullar tas ut på varor som införts för fri omsättning högst 90 dagar innan provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 14.5 och att en sådan retroaktiv bedömning inte ska tillämpas på import som ägde rum innan åtagandet bröts eller återtogs.

Artikel 11

Varaktighet, översyn och återbetalning

1. En antidumpningsåtgärd ska vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att motverka den dumpning som vållar skada.

2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång ska inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av ⌦ unionsproducenter ⌫ eller för ⌦ unionsproducenters ⌫ räkning och åtgärden ska fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

En översyn vid giltighetstidens utgång ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Sannolikheten för detta kan exempelvis styrkas genom bevis för fortsatt dumpning och skada eller bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av gällande åtgärder eller bevis för att exportörernas omständigheter eller marknadsvillkoren är sådana att det finns anledning att förmoda att den skadevållande dumpningen skulle fortsätta.

När undersökningar enligt denna punkt utförs, ska exportörerna, importörerna, exportlandets företrädare och ⌦ unionsproducenterna ⌫ ges tillfälle att utveckla, dementera eller yttra sig över de uppgifter som lämnats i begäran om översyn, och slutsatserna ska dras med beaktande av alla relevanta och dokumenterade bevis som framläggs avseende frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer.

Ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år åtgärderna är i kraft i enlighet med denna punkt. Därefter ska ⌦ unionsproducenterna ⌫ senast tre månader innan femårsperioden löper ut ha rätt att inge en begäran om översyn i enlighet med andra stycket. Ett tillkännagivande om åtgärdernas faktiska upphörande i enlighet med denna punkt ska också offentliggöras.

3. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av ⌦ unionsproducenterna ⌫, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsöversyn.

En interimsöversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för

att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen.

Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna punkt kan kommissionen bland annat överväga om de omständigheter som rör dumpning och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder leder till det avsedda resultatet att undanröja den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 3. I detta sammanhang ska alla relevanta och dokumenterade bevis beaktas vid det slutliga fastställandet.

4. En översyn ska även utföras för att fastställa enskilda dumpningsmarginaler för nya exportörer i exportlandet i fråga, vilka inte exporterade produkten under den undersökningsperiod på vilken åtgärderna grundades.

Översynen ska inledas om en ny exportör eller producent kan visa att han inte är förbunden med någon av de exportörer eller producenter i exportlandet som omfattas av antidumpningsåtgärderna beträffande produkten och att han faktiskt har exporterat produkten till ⌦ unionen ⌫ efter undersökningsperioden eller att han genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till ⌦ unionen ⌫.

➔3 En översyn avseende en ny exportör ska inledas och skyndsamt utföras efter det att unionsproducenterna getts tillfälle att yttra sig. ← I den förordning av kommissionen genom vilken en översyn inleds ska den gällande tullen upphävas för den nya exportören genom en ändring av den förordning genom vilken tullen infördes och genom att importen görs till föremål för registrering enligt artikel 14.5 så att det säkerställs att antidumpningstullar kan tas ut retroaktivt från den tidpunkt då översynen inleddes om översynen skulle leda till ett konstaterande av dumpning från den berörda exportörens sida.

Bestämmelserna i denna punkt är inte tillämpliga på tullar som har införts enligt artikel 9.6.

5. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar ska med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.

Översyner i enlighet med punkterna 2 och 3 ska utföras snabbt och ska normalt slutföras inom tolv månader efter inledandet. Översyner i enlighet med punkterna 2 och 3 ska under alla omständigheter slutföras inom 15 månader efter inledandet.

Översyner i enlighet med punkt 4 ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter inledandet.

Om en översyn i enlighet med punkt 2 inleds medan en översyn i enlighet med punkt 3 pågår inom ramen för samma förfarande, ska översynen i enlighet med punkt 3 slutföras vid samma tidpunkt översynen i enlighet med punkt 2.

Om undersökningen inte slutförs inom tidsfristerna enligt andra, tredje och fjärde styckena, ska åtgärderna

– i fråga om undersökningar i enlighet med punkt 2 upphöra att gälla,

– i fråga om undersökningar i enlighet med punkterna 2 och 3 parallellt upphöra att gälla, om antingen undersökningen i enlighet med punkt 2 påbörjades medan en översyn i enlighet med punkt 3 pågick i samma förfarande eller om sådana översyner påbörjats på samma gång, eller

– i fråga om undersökningar i enlighet med punkterna 3 och 4 förbli oförändrade.

Ett tillkännagivande om åtgärdernas upphörande eller fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska därefter offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.7

6. En översyn enligt denna artikel ska inledas av kommissionen. Kommissionen ska besluta huruvida den ska inleda en översyn enligt punkt 2 i denna artikel i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2. Kommissionen ska också tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en operatör eller en medlemsstat har lämnat in en begäran med motivering för varför en översyn enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln bör inledas och kommissionen har slutfört analysen av denna, eller så snart kommissionen själv har fastställt att det bör ske en översyn av huruvida åtgärderna fortfarande är nödvändiga.

Om det vid översyn visar sig motiverat, ska åtgärderna i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 upphävas eller behållas enligt punkt 2 i den här artikeln eller upphävas, bibehållas eller ändras enligt punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

Om åtgärderna upphävs för enskilda exportörer men inte för landet i dess helhet, ska dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och kan automatiskt underkastas en förnyad undersökning vid en senare översyn som utförs för landet i fråga enligt den här artikeln.

↓ 1225/2009 (anpassad)

7. Om en översyn av åtgärder enligt punkt 3 fortfarande pågår då åtgärdernas giltighetstid löper ut enligt punkt 2, ska denna översyn även omfatta de förhållanden som anges i punkt 2.

8. Utan hinder av punkt 2 kan en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den erlagda tullen har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

Vid begäran om återbetalning av antidumpningstull ska importören inge en ansökan till kommissionen. Ansökan ska inges via den medlemsstat på vars territorium produkterna övergått till fri omsättning inom sex månader från och med den dag då den slutgiltiga tullens storlek fastställdes av de behöriga myndigheterna eller från och med den dag då ett beslut slutgiltigt fattades om att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en provisorisk tull. Medlemsstaterna ska omedelbart vidarebefordra denna begäran till kommissionen.

En ansökan om återbetalning ska anses vara vederbörligen styrkt endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den återkrävda antidumpningstullen samt alla tullhandlingar avseende beräkning och betalning av detta belopp. Den ska även innehålla bevisning om de normalvärden och exportpriser till ⌦ unionen ⌫ som under en representativ period gäller för den exportör eller producent som omfattas av tullen. I de fall då importören inte är förbunden med den berörda exportören eller producenten och dessa uppgifter inte är direkt tillgängliga eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna dem till importören, ska ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att dumpningsmarginalen har sänkts eller slopats enligt denna artikel och att det relevanta bevismaterialet kommer att tillställas kommissionen. Om denna bevisning inte framläggs inom en rimlig tid från exportören eller producenten, ska ansökan avslås.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.7

Kommissionen ska besluta huruvida och i vilken omfattning ansökan ska bifallas och kan närsomhelst fatta beslut att inleda en interimsöversyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen, som ska utföras i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, ska användas för att fastställa huruvida och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har slutfört sin analys av ansökan.

↓ 1225/2009 (anpassad)
→1 Rättelse, EUT L 7, 12.1.2010, s. 22

Återbetalning av tull ska normalt ske inom 12 månader, och under inga omständigheter senare än 18 månader efter det att en importör av den produkt som belagts med antidumpningstull har ingivit en styrkt begäran om återbetalning.

Utbetalning av det återkrävda beloppet bör normalt göras av medlemsstaterna inom 90 dagar efter kommissionens beslut.

9. Vid varje undersökning avseende översyn eller återbetalning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen, med beaktande av artikel 2, särskilt punkterna 11 och 12 i denna, och artikel 17, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga.

10. Vid varje undersökning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen granska exportprisernas tillförlitlighet enligt artikel 2. Om det beslutas att exportpriset ska konstrueras enligt artikel 2.9 ska detta dock beräknas utan avdrag för den antidumpningstull som betalats, om avgörande bevis framläggs för att tullen i fråga återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i ⌦ unionen ⌫.

Artikel 12

→1 Absorption ←

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.8

1. Om unionsindustrin eller någon annan berörd part, normalt sett inom två år efter det att åtgärderna har trätt i kraft, lämnar tillräckliga uppgifter av vilka det framgår att exportpriserna har minskat efter den ursprungliga undersökningsperioden och innan eller efter det att åtgärder infördes eller att åtgärderna inte har lett till några rörelser eller inte har lett till tillräckliga rörelser i återförsäljningspriserna eller i de påföljande försäljningspriserna för den importerade produkten i unionen, får kommissionen återuppta undersökningen för granskning av huruvida åtgärden har haft någon verkan på dessa priser. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en berörd part har lämnat tillräckliga uppgifter som motiverar att undersökningen återupptas och kommissionen har slutfört sin analys av denna.

↓ 1225/2009 (anpassad)
→1 Rättelse, EUT L 7, 12.1.2010, s. 22

Undersökningen får också, på de villkor som anges i första stycket, återupptas på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

2. →1 Vid en ny undersökning enligt denna artikel ska exportörer, importörer och ⌦ unionsproducenter ⌫ ges tillfälle att klargöra situationen i fråga om återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser, och om det konstateras att åtgärden borde ha lett till prisrörelser ska exportpriserna i syfte att undanröja den skada som tidigare fastställts enligt artikel 3 granskas på nytt enligt artikel 2 och dumpningsmarginalerna omräknas med hänsyn till de på nytt granskade exportpriserna. Om det anses att villkoren i artikel 12.1 är uppfyllda till följd av att exportpriserna minskat och detta skedde efter den ursprungliga undersökningsperioden och innan eller efter det att åtgärder infördes, får dumpningsmarginalerna omräknas med hänsyn till dessa lägre exportpriser. ←

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.8

3. Om en ny undersökning enligt denna artikel visar att graden av dumpning har ökat, får de gällande åtgärderna ändras av kommissionen i överensstämmelse med de nya undersökningsresultaten avseende exportpriser i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3. Beloppet på den antidumpningstull som införs i enlighet med denna artikel får inte vara mer än dubbelt så högt som beloppet på den tull som ursprungligen infördes.

↓ 1225/2009 (anpassad)

4. De relevanta bestämmelserna i artiklarna 5 och 6 ska gälla för varje ny undersökning som utförs i enlighet med denna artikel; dock ska en sådan ny undersökning utföras snabbt och normalt ha slutförts inom sex månader efter det att den inleddes. En sådan ny undersökning ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter det att den inleddes.

Om den nya undersökningen inte slutförs inom de tidsfrister som anges i första stycket ska åtgärderna förbli oförändrade. Ett tillkännagivande om åtgärdernas fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Påstådda förändringar av normalvärdet ska beaktas vid tillämpningen av denna artikel endast om fullständiga och styrkta uppgifter görs tillgängliga för kommissionen inom de tidsfrister som fastställts i tillkännagivandet om inledande av undersökning. Om en granskning innebär en ny undersökning av normalvärden får importen göras till föremål för registrering enligt artikel 14.5 i avvaktan på resultaten från den nya undersökningen.

Artikel 13

Kringgående av åtgärder

1. Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder eller import av delar av denna produkt.

Om gällande åtgärder kringgås får antidumpningstullar, som inte får överskrida den övriga antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.5, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsatser i de länder som omfattas av åtgärder.

Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeland och ⌦ unionen ⌫, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och ⌦ unionen ⌫, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare, i förekommande fall i enlighet med bestämmelserna i artikel 2, fastställts för den likadana produkten.

Till det bruk, de processer eller den bearbetning som avses i första stycket hör bland annat

a) obetydliga ändringar av den berörda produkten för att den ska omfattas av nomenklaturnummer som normalt inte omfattas av åtgärder, under förutsättning att dessa ändringar inte påverkar produktens grundläggande egenskaper,

b) sändning av den produkt som omfattas av åtgärder via tredjeländer,

c) exportörers omorganisation av sina försäljningsmönster eller försäljningskanaler i det land som omfattas av åtgärder i syfte att slutligen exportera sina produkter till ⌦ unionen ⌫ via producenter som omfattas av en individuell tullsats som är lägre än den som är tillämplig på producenternas produkter,

d) under de omständigheter som anges i punkt 2, hopsättning av delar genom en hopsättningsverksamhet i ⌦ unionen ⌫ eller i ett tredjeland.

2. En hopsättningsverksamhet i ⌦ unionen ⌫ eller i ett tredjeland ska anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om

a) verksamheten påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna,

b) delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten; dock ska kringgående inte i något fall anses ske när ökningen av de införda delarnas värde genom sammansättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden, och

c) tullens positiva verkningar undergrävs i fråga om priser eller kvantiteter av den hopsatta likadana produkten och det finns bevis för dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten eller liknande produkter.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.9

3. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part och på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkt 1. Undersökningarna ska inledas genom en förordning från kommissionen, där tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 14.5 eller kräva säkerheter. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en berörd part eller en medlemsstat har lämnat in en ansökan med motivering för varför en undersökning bör inledas och kommissionen har

slutfört sin analys av denna, eller när kommissionen själv har fastställt att en undersökning behöver inledas.

Undersökningarna ska utföras av kommissionen. Kommissionen får bistås av tullmyndigheterna, och undersökningen ska slutföras inom nio månader.

Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska kommissionen fatta beslut om detta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3. Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 14.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta förfarandebestämmelserna i denna förordning beträffande inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med den här artikeln.

↓ 1225/2009 (anpassad)

4. Import från företag som omfattas av befrielse från tull ska inte omfattas av registrering i enlighet med artikel 14.5 eller av åtgärder.

En väl underbyggd ansökan om befrielse från tull ska inges inom den tidsfrist som fastställs i kommissionens förordning om inledande av undersökningen.

Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum utanför ⌦ unionen ⌫, får befrielse från tull beviljas sådana producenter av den berörda produkten vilka kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum inom ⌦ unionen ⌫, får befrielse från tull beviljas importörer som kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.9

Denna befrielse från tull ska beviljas genom ett beslut av kommissionen och ska vara giltig under den period och på de villkor som anges i beslutet. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har slutfört sin analys.

↓ 1225/2009

Under förutsättning att villkoren i artikel 11.4 är uppfyllda får befrielse från tull även beviljas efter slutförandet av den undersökning som ledde till utvidgningen av åtgärderna.

Under förutsättning att det har gått minst ett år sedan åtgärderna utvidgades, och om antalet parter som ansöker eller kan tänkas ansöka om befrielse från tull är betydande, får kommissionen besluta att inleda en översyn av utvidgningen av åtgärderna. En sådan översyn ska utföras i enlighet med de bestämmelser i artikel 11.5 som är tillämpliga på översyner i enlighet med artikel 11.3.

5. Bestämmelserna i denna artikel ska inte utesluta den normala tillämpningen av gällande tullbestämmelser.

Artikel 14

Allmänna bestämmelser

1. Provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar ska införas genom förordning och tas ut av medlemsstaterna i den form och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning genom vilken dessa tullar införs. Dessa tullar ska även tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt åläggs import.

Ingen produkt ska beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.

2. Förordningar genom vilka provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar införs och förordningar eller beslut genom vilka åtaganden godtas eller genom vilka undersökningar och förfaranden avslutas ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Sådana förordningar eller beslut ska med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter särskilt innehålla namnen på exportörerna, om det är möjligt, eller de berörda länderna, en varubeskrivning och en sammanfattning av de omständigheter och överväganden som ligger till grund för fastställandet av dumpning och skada. I varje enskilt fall ska en kopia av förordningen eller beslutet skickas till de berörda parter som är kända. Bestämmelserna i denna punkt ska i tillämpliga delar även gälla översyner.

3. Särskilda bestämmelser, i synnerhet avseende den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92[11], får antas i enlighet med den här förordningen.

↓ 37/2014artikel 1 och bilaga punkt 22.10

4. Om det ligger i unionens intresse får åtgärder som införts i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas under nio månader genom ett beslut av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2. Detta tillfälliga upphävande får förlängas med en ytterligare period om högst ett år, om kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 fattar beslut om detta.

Åtgärder får endast upphävas tillfälligt om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats i en sådan omfattning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppstå om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att unionsindustrin har getts tillfälle att yttra sig och att dessa yttranden har beaktats. Åtgärder får närsomhelst återinföras i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 om skälet till att de tillfälligt upphävdes inte längre är tillämpligt.

↓ 1225/2009 (anpassad) →1 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.10

→1 5. Kommissionen kan, efter att vid lämplig tidpunkt ha informerat medlemsstaterna, kräva att tullmyndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att registrera importen så att åtgärder därefter kan vidtas mot denna import från och med dagen för registreringen. ← Import kan göras till föremål för registrering på begäran av ⌦ unionsindustrin ⌫, om begäran

[11] Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

innehåller tillräcklig bevisning för att motivera en sådan åtgärd. Registrering ska införas genom en förordning i vilken ändamålet med åtgärden och i förekommande fall den uppskattade storleken på eventuella framtida betalningsförpliktelser ska anges. Import får inte göras till föremål för registrering under en längre period än nio månader.

6. Medlemsstaterna ska varje månad till kommissionen lämna uppgifter om handeln med sådana importerade produkter som omfattas av undersökning och åtgärder samt de tullbelopp som tagits ut i enlighet med denna förordning.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 får kommissionen begära att medlemsstaterna från fall till fall lämnar uppgifter som är nödvändiga för en effektiv övervakning av åtgärdernas tillämpning. Härvid ska bestämmelserna i artikel 6.3 och 6.4 tillämpas. Alla uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med denna artikel ska omfattas av bestämmelserna i artikel 19.6.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.11

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

5. I enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 182/2011 ska, om skriftligt förfarande tillämpas för antagande av slutgiltiga åtgärder enligt punkt 3 i denna artikel eller för beslut om inledande eller uteblivet inledande av översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.6 i den här förordningen, detta förfarande avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en majoritet av kommittéledamöterna, såsom anges i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 182/2011, så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd har diskuterats i kommittén, ska förfarandet avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd inte har diskuterats i kommittén, ska förfarandet avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller minst en fjärdedel av kommittéledamöterna så begär.

6. Kommittén får överväga varje fråga rörande tillämpningen av denna förordning som tas upp av kommissionen eller på en medlemsstats begäran. Medlemsstaterna får begära information och får utbyta åsikter i kommittén eller direkt med kommissionen.

↓ 1225/2009 (anpassad)

Artikel 16

Kontrollbesök

1. Kommissionen ska, om den finner detta lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter och branschföreningar och organisationer för att kontrollera bokföringen och de uppgifter som lämnats om dumpning och skada. Kontrollbesök får endast genomföras om frågeformuläret i tid besvarats på ett korrekt sätt.

2. Kommissionen kan vid behov utföra undersökningar i tredjeland under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke, att företrädare för det berörda landets regering underrättas och att dessa inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda företagens samtycke har erhållits ska kommissionen meddela myndigheterna i exportlandet namn på och adress till de företag som ska besökas och de datum som överenskommits.

3. De berörda företagen ska underrättas om vilka slags uppgifter som ska kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som kan komma att krävas vid sådana besök, vilket inte bör utesluta att det mot bakgrund av de uppgifter som framkommer vid kontrollbesöket kan krävas att ytterligare detaljuppgifter lämnas.

4. Vid undersökningar som genomförs enligt punkterna 1, 2 och 3 ska kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär detta.

Artikel 17

Stickprov

1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner genom statistiskt representativa stickprov som utförs på grundval av de uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs, eller till den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

2. Det slutliga urvalet av parter, slag av produkter eller transaktioner som görs i enlighet med dessa bestämmelser om stickprov ska kommissionen ansvara för, men urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts givit sig till känna och lämnat tillräckliga uppgifter för att ett representativt stickprov ska kunna göras.

3. I de fall undersökningen har begränsats enligt denna artikel ska en enskild dumpningsmarginal dock beräknas för varje exportör eller producent som inte ursprungligen utvaldes och som lämnar de nödvändiga uppgifterna inom de tidsfrister som anges i denna förordning, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att enskilda undersökningar skulle bli orimligt betungande och skulle förhindra att undersökningen avslutades i rätt tid.

4. Om beslut fattas om stickprovstagning och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov tas.

Om samarbetet fortsatt uppvisar avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att ta ett nytt stickprov ska tillämpliga bestämmelser i artikel 18 gälla.

Artikel 18

Bristande samarbete

1. I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen enligt denna förordning eller väsentligen hindrar undersökningen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter ska dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter kan användas.

Berörda parter bör göras uppmärksamma på konsekvenserna av bristande samarbete.

2. Underlåtenhet att lämna svar i datoriserad form ska inte anses utgöra bristande samarbete, under förutsättning att den berörda parten kan visa att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts.

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende bör de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga.

4. Om bevis eller uppgifter inte godtas ska den part som lämnat dem omedelbart underrättas om orsakerna till detta och ges tillfälle att lämna ytterligare förklaringar inom den fastställda tidsfristen. Om förklaringarna inte anses vara tillfredsställande ska skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas anges och uppges i de avgöranden som offentliggörs.

5. Om fastställanden, inbegripet de som rör normalvärdet, grundas på bestämmelserna i punkt 1 och de uppgifter som lämnas i klagomålet, ska uppgifterna om det är praktiskt möjligt och med beaktande av tidsfristerna för undersökningen, kontrolleras genom hänvisning till uppgifter från andra oberoende källor som kan finnas tillgängliga, exempelvis offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik och uppgifter om tullintäkter, eller uppgifter som andra berörda parter lämnat som ett led i undersökningen.

Dessa uppgifter får i tillämpliga fall inbegripa relevanta uppgifter som gäller världsmarknaden eller andra representativa marknader.

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.

Artikel 19

Konfidentiell behandling

1. Uppgifter som till sin natur är konfidentiella (t.ex. på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller leda till väsentlig skada för den person som lämnar uppgifterna, eller för en person från vilken denne har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, ska på välgrundad begäran behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. De berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter ska lämna icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa. Dessa sammanfattningar ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att kunna bilda sig en rimlig uppfattning om kontentan av de konfidentiella uppgifterna. Under särskilda omständigheter får dessa parter ange att

uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. Under sådana särskilda omständigheter ska en förklaring lämnas angående skälen till att en sådan sammanfattning inte är möjlig.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna antingen är ovillig att göra uppgifterna tillgängliga eller att tillåta att de lämnas ut på ett mer generellt sätt eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan beaktande om inte lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan påvisa att uppgifterna är korrekta. Begäran om konfidentiell behandling ska inte avvisas godtyckligt.

4. Denna artikel ska inte hindra ⌦ unionens ⌫ myndigheter från att lämna ut allmän information, särskilt inte de skäl som legat till grund för de beslut som fattats i enlighet med denna förordning, och inte heller att de lämnar ut den bevisning som ⌦ unionens ⌫ myndigheter kan stödja sig på i den mån det är nödvändigt att redogöra för dessa skäl vid en rättegång. Ett sådant utlämnande måste ske med beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärshemligheter inte röjs.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.12

5. Kommissionen och medlemsstaterna, däribland tjänstemännen hos någon av dessa, får inte yppa några uppgifter vilka mottagits i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling, utan uttryckligt tillstånd från den uppgiftslämnaren. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller interna handlingar som upprättats av unionens eller medlemsstaternas myndigheter får endast lämnas ut om detta uttryckligen anges i denna förordning.

↓ 1225/2009 (anpassad)

6. Uppgifter som mottagits i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.

Denna bestämmelse ska inte hindra att uppgifter som mottagits i samband med en undersökning används vid inledandet av en annan undersökning inom ramen för samma förfarande rörande samma likadana produkt.

Artikel 20

Utlämnande av uppgifter

1. De klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer, samt företrädare för exportlandet, får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran ska göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna ska därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild hänsyn ska tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att slutligen få ta del av uppgifter enligt punkt 2 ska lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har tillämpats, vara kommissionen till handa senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en provisorisk tull inte

har tillämpats ska parterna ges tillfälle att begära ett slutligt utlämnande av uppgifterna inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.13

4. Ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ske skriftligen. Det ska ske så snart som möjligt med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad före inledandet av de förfaranden som fastställs i artikel 9. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden, ska de utlämnas så snart som möjligt.

Utlämnandet av uppgifter ska inte inverka på något beslut som kommissionen därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter och överväganden ska de utlämnas snarast möjligt.

5. De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter ska endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall ska fastställas av kommissionen och som ska vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är. En kortare tidsfrist får fastställas om ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter måste ske.

↓ 1225/2009 (anpassad)

Artikel 21

⌦ Unionens ⌫ intresse

1. Ett fastställande om huruvida ett ingripande är befogat med hänsyn till ⌦ unionens ⌫ intresse ska fattas på grundval av en helhetsbedömning av alla berörda parters intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen. Ett fastställande enligt denna artikel ska endast göras då alla parter har givits tillfälle att yttra sig enligt punkt 2. Vid en sådan undersökning ska särskild hänsyn tas till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som fastställs på grundval av konstaterad dumpning och skada får inte vidtas om myndigheterna på grundval av samtliga lämnade uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i ⌦ unionens ⌫ intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få fram ett ordentligt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i ⌦ unionens ⌫ intresse att införa åtgärder, kan de klagande, importörerna och deras intresseorganisationer, företrädare för användare och konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av antidumpningsundersökningen. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav ska göras tillgängliga för de övriga parter som anges i denna artikel, vilka ska ha rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat enligt punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran ska beviljas om den lämnas inom de tidsgränser som anges i punkt 2 och om den innehåller sådana skäl som med beaktande av ⌦ unionens ⌫ intresse motiverar att parten bör höras.

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.14

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får yttra sig om tillämpningen av de provisoriska tullar som har införts. För att dessa synpunkter ska kunna beaktas ska de ha inkommit inom 25 dagar efter den dag åtgärderna i fråga har börjat tillämpas, och synpunkterna eller lämpliga sammanfattningar av dem ska göras tillgängliga för övriga parter som ska ha rätt att yttra sig över dem.

5. Kommissionen ska undersöka de uppgifter som inlämnats på korrekt sätt och undersöka i vilken omfattning de är representativa, och resultatet av denna analys ska tillsammans med en bedömning av dessa uppgifter överlämnas till kommittén som en del av det utkast till åtgärd som lämnats in enligt artikel 9 i denna förordning. Kommissionen bör ta kommitténs åsikter i beaktande på de villkor som anges i förordning (EU) nr 182/2011.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få tillgång till de omständigheter och överväganden som ligger till grund för de slutliga besluten. Denna information ska så långt det är möjligt göras tillgänglig, utan att detta påverkar sådana beslut som kommissionen senare kan komma att fatta.

↓ 1225/2009 (anpassad)

7. Uppgifter ska endast beaktas när faktisk bevisning stöder deras tillförlitlighet.

Artikel 22

Slutbestämmelser

Denna förordning ska inte utesluta tillämpningen av

a) sådana särskilda bestämmelser som anges i överenskommelser mellan gemenskapen och tredjeland,

b) ⌦ unionens ⌫ förordningar på jordbruksområdet och rådets förordningar (EG) nr 1667/2006[12], (EG) nr 614/2009[13] och (EG) nr 1216/2009[14]. ⌦ Den här förordningen ⌫ ska komplettera de förordningarna och tillämpas utan hinder av alla de bestämmelser i dessa förordningar som utesluter tillämpning av antidumpningstullar,

c) särskilda åtgärder, under förutsättning att sådana åtgärder inte står i strid med förpliktelser enligt Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) 1994.

[12] Rådets förordning (EG) nr 1667/2006 av den 7 november 2006 om glukos och laktos (EUT L 312, 11.11.2006, s. 1).

[13] Rådets förordning (EG) nr 614/2009 av den 7 juli 2009 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin (EUT L 181, 14.7.2009, s. 8).

[14] Rådets förordning (EG) nr 1216/2009 av den 30 november 2009 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (EUT L 328, 15.12.2009, s. 10).

↓ 37/2014 artikel 1 och bilaga punkt 22.15

Artikel 23

Rapport

1. Kommissionen ska, med vederbörlig hänsyn till skyddet av konfidentiella uppgifter i den mening som avses i artikel 19, förelägga Europaparlamentet och rådet en årsrapport om tillämpningen och genomförandet av denna förordning. Rapporten ska innehålla information om tillämpningen av provisoriska och slutgiltiga åtgärder, avslutande av undersökningar utan åtgärder, nya undersökningar, översyner och kontrollbesök samt arbetet i de olika organ som ansvarar för att övervaka genomförandet av denna förordning och för att åtagandena däri uppfylls.

2. Europaparlamentet får inom en månad efter det att kommissionen har lagt fram rapporten kalla kommissionen till ett extra sammanträde med parlamentets ansvariga utskott för att lägga fram och förklara eventuella frågor om genomförandet av denna förordning.

3. Senast sex månader efter det att rapporten har förelagts Europaparlamentet och rådet ska den offentliggöras av kommissionen.

↓ 1225/2009 (anpassad)

Artikel 24

Upphävande

Förordning (EG) nr ⌦ 1225/2009 ⌫ ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 25

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*